

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 7. Ad Trallenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 106.

quo ipsi propter gloriam Dei venerunt, sicut illi, qui a vobis missi sunt; per omnia magno mihi fuerunt solatio. Polycarpus Episcopus Smirnenfis, & vicina Ecclesiæ propter honorem Jesu Christi salutem vobis dicunt. Constantes estote in Dei concordia, & Spiritu indivisibili, qui est Jesus Christus. Talis est S. Ignatii Epistola ad Magnesium.

§. VII.

Epistola ad Trallenses.

Epistolæ S. Ignatii ad Trallenses, post factam salutationem, talis est ingressus: Scio, quod vestra intentio sit pura, corda unita, patientia non mutabilis, sed quæ ex consuetudine quasi altera natura facta est; ita mihi compertum est ex Polycarpo Episcopo vestro, qui venit ad me Smirnam per voluntatem Dei, & Jesu Christi, & congavisus est mihi propter vincula, quæ ex amore Jesu Christi gero; ex ejus charitate, totius vestræ Ecclesiæ dilectionem mensus sum. Tum inferius: Quamdiu subditi estis Episcopo vestro, tanquam Jesu Christo, vivere mihi videmini, non secundum hominem, sed secundum Jesum Christum. Et iterum: Necessarium igitur est, sicut moribus vestris observatis, ut absque Episcopi consensu, & approbatione nihil fiat, sed ut subjiciamini

mini etiam Presbyteris, tanquam Apo-
stolis. Atqui etiam Diaconi, **JESU** Sæculum II.
A. C. 106.
Christi Mysteriorum Ministri omnibus,
& omni modo accepti sint; nam eorum
Ministerium non ad cibum, & potum at-
tinet, sed servitium Ecclesiæ Dei; ideo
Diaconi omnem culpam tanquam carbones
ignis refugiant; omnes autem honorent
Diaconos, tanquam a Jesu Christo con-
stitutos; Episcopum vereantur, tanquam
Patris imaginem; Presbyteros, tanquam
Dei senatum, & Apostolorum societatem;
si hos auferas, nulla erit Ecclesia. Vos
in rebus istis mecum sentire nullus du-
bito. Nam vestræ charitatis exemplar
excepi, & apud me habeo Episcopum ve-
strum, cujus vel externa species ædificat;
in cujus animi lenitate tantam vim ines-
se existimo, quam ipsa revereatur im-
pietas.

De Deo magnifice sentio, sed meam
simul pusillitatem reputo, ne opprimar a
gloria. Modo enim mihi maxime timen-
dum est, & cavendum ab iis, qui laudan-
do elationis periculum mihi creant. Qui
enim laudant, offendiculo mihi sunt. Li-
benter quidem pro Christo patior, sed ne-
scio, an tanto honore dignus sim. Multi
non vident, quam ferociter me invidia op-
pugnet, modestia igitur mihi necessaria
est, qua Princeps hujus mundi debella-
tur. Nunquid non possum vobis cælestia

Cc 4

scri-

Sæculum II. scribere? sed cum adhuc infantes sitis, ti-
 A. C. 106. meo, ne noceam, & quod intelligere non
 valetis (ignoscite mihi) vos suffocet.
 Nam quamvis vinctus sim, & possim ca-
 lestia cognoscere, Angelorum dispositio-
 nem, Principatum ordinem, res visibiles,
 & invisibiles, ideo tamen non sequitur,
 quod vel Discipuli nomen merear. Mul-
 ta adhuc in nobis desiderantur, ut Deo di-
 gni simus. Deinde S. Ignatius eos ex-
 hortatur, ut a veneno hæreticorum ca-
 veant, Episcopo, & unitati Ecclesiæ adha-
 reant. Tum sic prosequitur:

n. 9.

Nolite ergo audire, si quis aliud affe-
 rat, quam Iesum Christum, qui est destruc-
 tor David, qui vere ex Maria natus est,
 qui manducavit, & bibit, qui vere sub
 Pontio Pilato persecutionem tulit, vere
 crucifixus, & mortuus est in oculis om-
 nium, quæ sunt in cælo, in terra, & in
 inferno; qui vere resurrexit a mortuis
 per potentiam Patris sui, qui nos etiam
 resuscitabit, nos, inquam, qui in eum cre-
 dimus. Quod si tantum apparenter pas-
 sus est, sicut non nulli impiorum dicunt,
 illos incredulos puto, qui ipsi potius non nisi
 apparenter aliquid sunt; quare enim vin-
 cula gero? quare cum bestiis pugnare
 gestio? aut forte in vanum morior? mi-
 nime profecto, non mentior contra Do-
 minum.

His

His subjungit: *Vellem, ut auscultetis me in charitate, ne aliquando Epistola mea testimonium sit contra vos. Etiam pro me orate, qui vestra charitate in misericordia Dei indigeo, ut sorte, quæ mihi præparatur, dignus sim, & non reprobus inveniar. Smirnenfium, & Ephesiorum charitas vos salutat. Memento in orationibus vestris Ecclesiæ in Syria, inter quorum membra annumerari indignus sum, cum sim omnium ultimus. Valete in Jesu Christo; Episcopo, & Presbyteris juxta præceptum Dei subditi estote, alterutrum uno corde diligite. Utinam spiritus meus vos sanctificet, non in præsentis modo, sed etiam quando Deo fruam. Adhuc quidem periclitor; sed fidelis est Pater, ut per Jesum Christum vota mea, & vestra adimpleat. Utinam in ejus oculis immaculati sitis. Ita Epistola ad Trallenses finitur.]*

Sæculum II.
A. C. 106.

n. 12.

§. VIII.

Epistola S. Ignatii ad Romanos.

S. Ignatio! Smirnæ Ephesii occurrerunt, via recta Romam ituri, & illuc ante ipsum perventuri; his Epistolam tradit ad Ecclesiam Romanam, in qua post salutationem, & magna elogia ita loquitur: *Quod instantissimis precibus a*

C c 5

Deo